

4. Рябенков О.В. Особливості організації системи фінансового контролінгу на промисловому підприємстві в умовах підвищення ризиковості його діяльності [Електронний ресурс] / О.В. Рябенков. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Efp/2011_11-12/Ryabenkov.pdf.

5. Васильєва Т.А. Фінансовий контролінг як інструмент управління економічними процесами на підприємстві / Т.А. Васильєва, О.В. Рябенков // Вісник Української академії банківської справи. – 2014. – № 1 (36). – С. 84-90.

6. Прокопенко О.В. Економічна суть контролінгу, його місце в системі управління підприємством / О.В. Прокопенко, Л.Б. Криворучко // Вісник Сумського державного університету. – 2011. – № 4. – С. 27-34.

Хахула О. З., ст. гр. ФСГм-11
Налукова Н. І., к.е.н., доцент

МЕТОДИ КОМПЛЕКСНОЇ ДІАГНОСТИКИ ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах однією з складних проблем в економіці України є незадовільний економічний та фінансовий стан вітчизняних підприємств. Зазначена ситуація пояснюється, перш за все, тим, що практично повністю вичерпали себе екстенсивні чинники економічного зростання, а інтенсивні чинники зараз використовуються не повною мірою. Для вирішення зазначених проблем необхідні новітні підходи до управління підприємствами у контексті здійснення комплексної фінансової діагностики їх діяльності.

Достовірність та реалістичність комплексної діагностики визначається обраними її методами, що відповідають адекватним умовам функціонування підприємства. Під методами діагностики доцільно розуміти способи та прийоми цільового оцінювання стану заданих об'єктів з метою інформаційного забезпечення прийняття управлінських фінансових рішень щодо функціонування підприємства. Вибір адекватних методів діагностики зумовлюється значним переліком чинників, пріоритетність, склад та структура яких формуються під впливом середовища функціонування. З огляду на вищезазначене, виникає необхідність у формуванні комплексної класифікації методів діагностики з метою їх систематизації, групування, структурування здійснення цільових діагностичних процедур.

До основних методів діагностики О.О. Гетьман, В.М. Шаповал та Т.О. Загорна відносять до такі [1, с. 10; 2, с. 22]: аналітичні; експертні; динамічне програмування; лінійне програмування.

В.В. Лук'янова доповнює вищезазначений перелік такими методами: аналоговими, методами моделювання, оптимізації, стохастичного програмування, економіко-статистичними тощо [3, с. 71]. Варто зауважити, що

вищенаведені підходи до групування методів діагностики ґрунтуються на змішуванні класифікаційних ознак, адже йдеться про виокремлення методів за різними ознаками одночасно.

Доцільно зауважити, що фінансова діагностика у системі економічної діагностики діяльності підприємства є пріоритетною, оскільки в її основу покладено метод фінансового аналізу.

У процесі діагностики використовують загальноприйняті традиційні методи фінансово-економічного аналізу, до яких відносять [4, с. 46; 5, с. 228-229]: горизонтальний аналіз, згідно з яким досліджується динаміка показників, тенденції зміни; вертикальний аналіз, який полягає у вивченні структури показників та моделей їхньої консолідації; факторний аналіз, у межах якого відбувається дослідження впливу факторів на основні показники діяльності підприємства; порівняльний аналіз, який ґрунтується на порівнянні індикаторів діяльності підприємства із середньогалузевими значеннями ідентичних показників або з показниками конкурентів; коефіцієнтний аналіз, в межах якого розраховуються відношення між різними показниками.

Є.А. Ананькіна, С.В. Данілочкін, Н.Г. Данілочкіна та інші автори методи діагностики поділяють на такі групи [6, с. 167]: методи стратегічної діагностики (методи аналізу відхилень, SWOT-аналіз, матриця БКГ, матриця Мак-Кінсі, конкурентний аналіз М. Портера, метод діагностики за слабкими сигналами тощо); методи оперативної діагностики (методи діагностики фінансового стану, беззбитковості, матеріальних і інформаційних потоків, ризиків тощо).

Підсумовуючи зазначене вище, вважаємо за доцільне виокремлення таких методів діагностики: 1) кількісних і якісних методів; 2) фактологічних (лабораторний аналіз, контрольне придбання, контрольні заміри, хронометраж, інвентаризація, експертиза, експеримент); розрахунково-аналітичних (техніко-економічні розрахунки, аналітичне оцінювання, арифметична перевірка, економіко-математичне моделювання тощо) та документальних (логічна перевірка, зустрічна перевірка документів, перевірка відображення у документації усіх операцій, схем консолідування даних тощо); 3) лінійних (симплексний метод, метод транспортної задачі), нелінійних (дисперсійний аналіз, динаміко-статистичний аналіз, кореляційно-регресійне моделювання, матричний метод); 4) методів прогнозу діагностики; поточної діагностики; ретроспективної діагностики; 5) методів аналізу і синтезу; 6) неформалізованих (методи експертних оцінок, сценаріїв, психологічні, морфологічні, порівняльні, табличні, графічні), формалізованих (статистичні, бухгалтерські, економіко-математичні) методів.

Отже, результативність, повнота, достовірність та обґрунтованість діагностики фінансової діяльності підприємства суттєво залежить від методів, що використовувались у цьому процесі. Слід зауважити, що на підприємстві може одночасно використовуватись певна сукупність методів як для

досягнення однієї діагностичної цілі, так і для досягнення комплексу цілей діагностики.

Література

1. Гетьман О.О. Економічна діагностика: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / О.О. Гетьман, В.М. Шаповал. – К., 2007. – 307 с.
2. Загорна Т.О. Економічна діагностика: навч. посіб. / Т.О. Загорна. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 400 с.
3. Лук'янова В.В. Діагностика ризику діяльності підприємства: монографія / В.В. Лук'янова. – Хмельницький, ПП Ковальський В.В. – 2007. – 312 с.
4. Власюк Н.І. Фінансовий аналіз: навч. посіб. / Н.І. Власюк. – Львів: Магнолія 2006, 2011. – 328 с.
5. Жуков А.В. Сучасні теоретичні засади формування ефективності виробничо-господарської діяльності підприємства / А.В. Жуков // Бізнес Інформ. – 2014. – № 1. – С. 228-231.
6. Економічний аналіз: навч. посіб. / М.А. Болух, В.З. Бурчевський, М.І. Горбатюк та ін.; за ред. акад. НАНУ, проф. М.Г. Чумаченька. – [2-ге вид., перероб. і доп.]. – К.: КНЕУ, 2003. – 556 с.

Хрущ Д. С., ст. гр. ФМО-41
Білич Н. В., ст. гр. ФМО-41
Стефанів І. Ф., к.е.н., доцент

НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Податкове регулювання відіграє важливу роль у державному регулюванні економіки. Промислові підприємства є важливими системоутворюючими елементами багатьох ключових сфер держави, тому саме вони несуть основний податковий тягар.

Найбільш дієвий вплив система оподаткування має на функціонування і ділову активність підприємств, тобто на ту ланку господарської діяльності, де створюється потенціал та досягається певний рівень конкурентоспроможності країни на світовому ринку.

З метою порівняння країн за різними критеріями міжнародні організації спільно з науковими установами визначають рейтинги конкурентоспроможності окремих країн. Найпоширенішим у світі є рейтинг за Індексом глобальної конкурентоспроможності (GCI, The Global Competitiveness Index) Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ, м. Давос, Швейцарія). ВЕФ визначає національну конкурентоспроможність як спроможність країни та її інститутів забезпечувати стабільні темпи економічного зростання за допомогою GCI, що був створений для ВЕФ [6]. За результатами дослідження ВЕФ, у світовому рейтингу GCI 2015-2016 рр. Україна посіла 79-те місце зі 140 країн.